

שמע, עולם!

אוף, איזה הקלה!
כבר התחלתי ממש לדאוג בזמן האחרון.
חודשיים שלמים לא שמעתי כלום על צביקה
פיק. לא שמעתי שום שיר חדש שלו, לא רומאן
חדש שלו, ואפילו לא איזה מיניו פוליטי חדש.
והפסקתי אפילו לראות תמונות שלו בכל מיני
תחפושות מצחיקות.
רק היום נרגעתי סופית, כשקיבלתי בתא שלי
במערכת הורעה לעיתונות שנשלחה לכל
עיתונאי ישראל באשר הם שם. להודעה היתה
מצורפת תמונה של האמפרי פיק — ואולי
צביקה בוגארט.
בהודעה לעיתונות מודיע צביקה פיק לאומה
שהוא הצליח להשיג מעל עצמו מיספר לא
מבוטל של קילוגרמים. אני ממש לא מבינה איך
הוא הצליח להסתיר את החודשה המסעירה הזאת
מעיתוני העולם עד כה.
אתם בטח רוצים לעת איך הוא עשה את זה?
או ככה הוא עשה: בבוקר הוא שתה קפה עם רבע
כפית סוכר. בצהריים הוא אכל עוף בגריל, סלט
ירקות גדול בלי שמן ובלי מלח, ובליילה הוא
אכל פירות בלי הגבלה.

אבל זה לא הכל. שטות כזאת כל אחד יכול
להמציא. בשביל לאכול עוף בגריל בצהריים לא
צריך להיות ראש מטהאמנים של הליכוד.
לראש מטהאמנים של הליכוד יש המצאות
הרבה יותר מתוחכמות, וכדי שלא תחשבו שאני
ממציאה את זה, הנה ציטוט מדויק ממישנתו של
פיק: "פעילות גופנית היא הכרחית להצלחת
הריאטה. אני מקפיד לרוץ 10 ק"מ מדי יום,

הקזינו והבעיה היהודית

ביום הראשון לפני שבועיים המה הקזינו של
מונטהקארלו מאנשים. נשים הרורות הסתובבו
בין גברים אלגנטיים, והידים עטוריהלומים
הניחו ז'טונים על לוח הרולטה.
אבל זה לא משהו מיוחד. בקזינו של מונטה
קרלו מהמרים בכל ערב. מה שלא קורה שם בכל
ערב זה שאדם אחד מפסיד מיליון פרנקים
צרפתיים בכמה שעות.
בירור קצר העלה שמיליון פרנקים צרפתיים
הם 120 אלף דולר.
בירור קצר יותר ארוך העלה שהמפסיד אינו
אלא **בצלאל מיזרחי**.
איש חכם אמר פעם שמי שיש לו להפסיד
בערב אחד 120 אלף דולר, אין צורך לדאוג לו.
אז אני מפסיקה. שידאנו היורשים שלו.

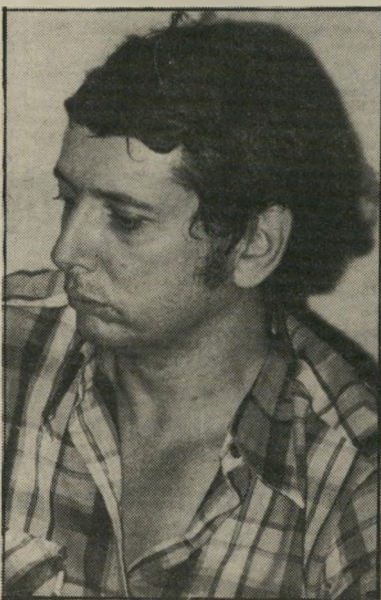

שולמית ובצלאל מיזרחי
לא צריך לדאוג

יש גם פרידות שמחות

אם חס וחלילה היתה נופלת פצצה על בית
הרופא, ביום שלישי שעבר, היתה כל הסיפרות
העברית הולכת קאקן.

אבל שום פצצה לא היתה שם. לעומת זאת היו
שם אלון אלטרס, רחל חלפי, יוסף מונדי,
אסא כשר, שולמית לפיד, יהודית
אוריין, הלית ישורון, מנחם בן, משה בן
שואל, דויד אביו, מרדכי אבי-שואל.

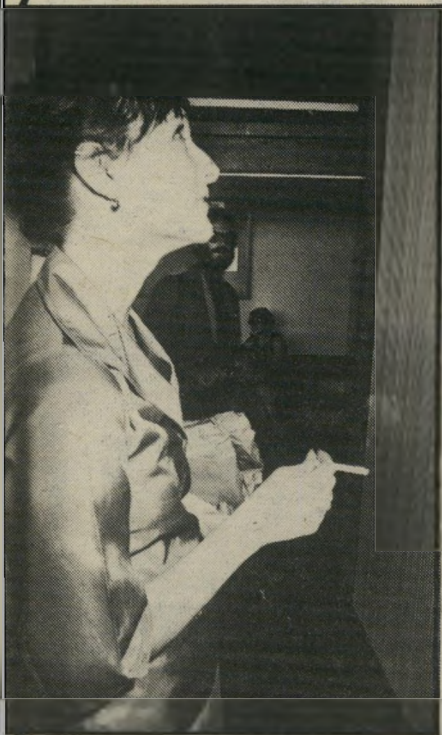

גבריאל מוקד
יש עתיד —

ואהרון שבתאי. ועוד רבים וטובים ומשוררים
וכותבים.
כל אלה באו לברך את אורן מוקד, שחגג
את הברמיצוה שלו. מצד אחד, של החתן, עמד
אביו הר"ר גבריאל מוקד, ומהצד השני צמדה

צביקה פיק
לאט-לאט-לאט

טובה רוזן-מוקד
— לסיפרות העברית

אמו, הר"ר טובה רוזן-מוקד, החיה בנפרד
מבעלה מזה שמונה שנים. נרמה היה שבערב זה
הם שכחו את המריבות שבהן הם שרויים מזה
שנים, וכל אחד היה גא בבו שהגיע למיצוה.
ואכן יש מה להיות גאים, הילד הוא מקסים,
אינטליגנטי בצורה מדהימה.

לפני שנה עזב את בית-הספר גרץ ונסע, יחד
עם אמו ואחיו הצעיר, יונתן, לניו-יורק.
לאוניברסיטת פרנסטון, שם מלמדת האם
טובה.

שנה אחת הספיקה לאורן ללמוד אנגלית,
וליהפך לתלמיד ראשון בכיתה בבית-הספר
האמריקאי.

הרבה מהאנשים שבאו לשימחת הברמיצוה
שמחו עם גבריאל מוקד הרבה מאד שמחות
קורמות. את נשואיו הראשונים, את גירושיו, את
נשואיו השניים, את גירושיו, את נשואיו
השלישיים, את הולדת שני בנים, ועכשיו את
הברמיצוה.

מי יודע כמה שמחות נוספות תחוגג הסיפרות
העברית בזכותו! ועוד אמרים שהסופרים אינם
אנשים שמחים.